

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:57	17:57	18:32
16:42	17:56	18:35
16:49	17:56	18:32

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

למה יש לי נסיונות?

כל יהודי שחי בעולם, עובר במשך חייו נסיונות למכביר, מתמודד עם אתגרים לא קלים, נאבק לא מעט פעמים מול קשיים שונים. למעשה, כל החיים שלנו הם מסכת ארוכה של התמודדויות גדולות וקטנות, זה יכול לבוא לידי ביטוי בנסיון בשמירת עיניים, בהימנעות מדברי לשון הרע, בסגירת הפה שלא לפגוע במישהו, או בהתגברות על היצר המסית להפסיק מהלימוד או לוותר על השיעור הקבוע. כל המקרים הללו הם נסיונות שהקדוש ברוך הוא מעמיד אותנו בפניהם.

כל יהודי שואל את עצמו, בעצם, למה לנו כל זה? למה ה' לא ברא אותנו באופן שחיינו יתנהלו על מי מנוחות? למה הוא מציב בפנינו כה הרבה אתגרים? למה הוא מעמיד אותנו שוב ושוב בפני נסיונות קשים? למה אנו נדרשים להתמודד פעם אחר פעם, להיאבק בכל הכח? למה בעצם כל החיים שלנו הם דרך רוויית מהמורות ומכשולים ואנו נדרשים להתגבר עליהם? מה המטרה ומה התכלית בכל הקשיים הללו, למה אנו נאלצים לעבור אותם בכלל?

לפנינו התשובה - אדם שבנה מבנה בן חמש קומות, עברו כמה שנים והוא חפץ להוסיף ולבנות עוד חמש קומות, כדי שיהיה בידיו נכס הרבה יותר משמעותי - בניין בן 10 קומות. הוא מזמין קבלן, פועלים, מנופים, חומרי בניה וכל הנלווה, והללו מתחילים במלאכתם. ואז נער צעיר מתבונן מהצד ושואל: 'למה לעסוק שוב במלאכת הבניה המתישה? הרי כבר הבניין בנוי, למה להתאבק שוב עם פועלים ומנופים?'

זו שאלה חסרת הגיון. הלא הדבר ברור - כל פעם שמבקשים להוסיף קומה או כמה קומות לבניין - נדרשים שוב להביא קבלן ופועלים, להתלכלך באבק, לשמוע את קול נהמות מכונות הקידוח, להתמודד עם כל הנלווה לבניה. כי זו הדרך ואין בלתה - אם רוצים להגדיל את שווי הנכס, יש לבנות אותו היתב, וזה אפשרי רק תוך התמודדות עם כל הקשיים הנלווים לבניה. אם מבקשים שהנכס יהיה שווה יותר - יש להתאמץ עבור כך!

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

תתרגל תמיד להתפלל

אדם צריך להרגיל את עצמו תמיד להתפלל לפני כל דבר וגם אחרי

אע"פ שננעלו שערי תפילה, שערי דמעה לא ננעלו, ולמה? כי אדם שמזיל דמעה על כרחך שהיא באה מעמקי הלב, אדם שמוריד דמעות התפילה שלו היא ודאי מהלב ולכן נפתחים לו כל השערים, כי הוא מתפלל תפילה מקירות ליבו.

"קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", שואלים מדוע נקט הפסוק לשון "קרוב" ה' ולא "שומע ה' לכל קוראיו", אלא כתוב בספרים: לפעמים אדם חושב שהוא יתברך רחוק ממנו, כאילו אינו שומע אותו, לכן אומר הפסוק תתפלל אל ה' ואז תראה כמה הוא קרוב אליך, תתפלל באמת מקירות הלב ותראה ישועות ופלאים, ותראה כמה הוא יתברך קרוב אליך ושומע אליך, כמו שכתוב כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו, כה' אלוהינו בכל קראינו אליו.

עוד כתוב בספרים הקדושים: שבכח התפילה יכול אדם לבטל גזירות מעליו. ומדוע? כי כשמתפלל מקירות הלב הוא עולה לדרגה אחרת, והגזירה שהיתה עליו אינה יכולה להשפיע עליו, הוא כמו אדם אחר, התפילה העומדת ברומו של עולם מרוממת את האדם מדרגה אחת לדרגה אחרת, זה כבר לא שמעון, זה לוי! כאילו בריה אחרת, הגזירה היתה על שמעון וזה - לוי.

לעיתים היה מורה המשגיח לא לעבור ותחת ההפגזות הכבדות הורה להמשיך ללמוד בעמל בחום הנורא של שנחאי, והיו מקרים בהם הורה נגד ההגיון לעבור ולעזוב את הבנין - והבנין קרס. ואמר ר' יחזקאל שאיננו עושה צעד עד שלא מורים לו ממרום. זכור אני את ההלוייה שלו [נלב"ע י"ח באדר תשל"ד] - כל בני ברק היתה שחורה מאדם, זכותו תגן עלינו אמן.

כשהיה משגיח בישיבת פוניבז' בא אליו אברך שלא זכה לפרי בטן כבר 15 שנה, וביקש בדמעות שיתפלל עליו שיפקד בילדים, אמר לו המשגיח שב ותלמד מוסר בכל יום, חצי שעה עד שעה, במשך חצי שנה, הוא לא הבין מה הקשר בין לימוד המוסר לילדים - אבל צדיק אומר ומקיימים, כך הוא למד יום יום במשך חצי שנה מוסר, ובאותה חצי שנה נפקדה. חזר אל המשגיח ובישר לו ושאל אותו מה הקשר בין לימוד המוסר לישועה וזכרה לו, אמר לו המשגיח 'דע לך כי אדם שלומד מוסר הוא עולה בדרגות, הוא כבר לא אותו אדם שהיה, על שמעון נגזר על לוי לא נגזר'. אדם בא לדרשות, לשיעורי מוסר, הוא מתחזק ועולה בדרגות, הוא כבר לא אותו אדם שהיה, על שמעון נגזר על לוי לא נגזר, זה כבר לא אותו אדם, וגם אם היתה עליו גזירה הכל מתבטל.

זה גם בתפילה, כשאדם מתפלל הוא מתעלה להיות אדם אחר, דברים העומדים ברומו של עולם.

הגמרא אומרת, כל המתפלל ואח"כ יוצא לדרך - הקב"ה עושה לו חפציו, שנאמר "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו". לפני שיוצאים מהבית צריך לשאת תפילה קצרה לקב"ה, אנא עזרני ה' שיהא יום מוצלח יום מבורך, יום בלי צרות ובלי דאגות, וכן להודות לקב"ה ולומר תודה לך על כל הטובות שעשית עימדי מעודי ועד היום, לי ולבני ביתי וכל יוצאי חלציי, ואז הקב"ה עושה לו חפציו.

ואמרו חז"ל לעולם יקדים אדם תפילה לצרה, אל תחכה לצרה חלילה ואז תתפלל אלא תמיד תודה לה' על מה שהיה ותבקש על העתיד, 'וה' עימו' ששם שמים שגור בפיו בתפילה בטחון והודיה לה'.

שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילת בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מחיה מתים במאמרו

על אותו בחור, שבכה והצטער על החורבן, אמרתי לעצמי: זה הבחור שאותו אני מחפש. הרי השו"ע (או"ח סימן א' סעיף ג') כותב: "ראוי לכל ירא שמים יהא מצר ודואג על חורבן ביהמ"ק", ואם הבחור הזה מצר כ"כ על החורבן, סימן מובהק כי ירא שמים הוא."

"תאמין לי כבוד הרב", הוסיף ואמר, "אמרתי לעצמי לא הייתי צריך לברר עליו לא אצל ראש הישיבה, לא אצל המשגיח וגם לא אצל חברים. מי שמסוגל לבכות בשברון לב שלוש שעות על חורבן בית המקדש, ירא שמים מופלג הוא. במוצאי שבת אמרתי לאשתי שמצדי אני רוצה את הבחור הזה לחתן לבתנו. שלחנו שדכן שיציע, כעבור שלושה ימים נגמר השידוך למזל ולברכה, בעזרת השם יתברך". עוד בית בישראל שנבנה מכחה של מילה אחת של פרגון.

הייתי בכנס של מחנכים בבני ברק, אחרי הכנס ניגש אלי יהודי ואמר: "בבניין שלי גר אברך פלוני. בתקופה האחרונה 'חוש הריח' שלי אמר לי שהוא זקוק לעזרה. פגשתי את השווער שלו מספר ימים לפני פסח ואמרתי לו: 'אתה יודע איזה חתן יש לך?' הוא מאיר את כל הבניין שלנו". המילים עשו את שלהן. פגשתי את השווער בחוה"מ פסח, הוא בא לביקור חג אצל חתנו והוא אמר לי: אין לך מושג איזו שמחת יום טוב גרמת לי. במשך כל ההכנות לחג הפסח חזרתי בפני אשתי שוב ושוב על המשפט שאמרת לי, שמחנו ביחד במשפט הזה שלך: החתן שלנו מאיר את כל הבניין.

"אני מרגיש שמצבו של שכני הוטב בהרבה, ממה שהיה אך לפני תקופה קצרה", איזו השפעה יכולה להיות מכמה מילים טובות, לא בכדי דרשו רבותינו מחיה מתים במאמרו- ע"י מספר מילים אפשר להחיות ממש.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

באב, ישבתי בביה"כ ואמרתי את סדר הקינות. לידי ישב בחור ואמר את הקינות בשברון לב, בבכיות ובדמעות, במשך שלוש שעות רצופות. אני לא זוכר על עצמי שאמרתי אי פעם את הקינות בצורה כל כך אמיתית ונרגשת. כל האברכים שישבו ליד הבחור שמו לב לאופן שבו יצאו הקינות מפיו.

שנים רבות אני מכיר את הבחור, והוא בהחלט נחשב לבחור טוב, אבל אי אפשר לומר עליו שהוא תלמיד חכם בולט ומיוחד, בחור טוב סטנדרטי. בתפילת מנחה ניגש אחד מהמתפללים, ואני מקנא בו! הוא זכה לעשות את מה שאני לא זכיתי! הוא ניגש לאביו של הבחור ואמר לו: "אני מוכרח להגיד לך, שהבן שלך אמר את הקינות בצורה מיוחדת מאוד! יש לך בן שממש ראוי לקנא בו. בחור צעיר שבוכה במשך שלוש שעות בלא הפסקה, בדמעות שליש, על גלות השכינה ועל חורבן המקדש. איך זוכים לבן שכזה?"

ואותו יהודי הוסיף: "לידינו ישב הרב טויסיג, גם הוא ראה את הבן שלך אומר קינות, תשאל אותו אם הגזמתי במילה אחת במה שסיפרתי". לידינו ישב יהודי נוסף, שהאזין לכל השיחה ולא אמר מילה. לאחר תפילת מנחה ניגש אלי אותו יהודי ושאל: "הרב טויסיג, האומנם אותו בחור אמר את הקינות בבכיות ובדמעות במשך שלוש שעות ברציפות?" "כן" השבתי, "הלב שלי נשבר לרסיסים כששמעתי את הלב שלו נשבר לרסיסים", היהודי הודה לי בחמימות ונפרדנו.

שלושה ימים אחרי תשעה באב, אני רואה מודעת אירוסין, הבחור הזה התארס עם בתו של אותו יהודי שהתעניין אצלי. למחרת פגשתי אותו ברחוב, איחלתי לו מזל טוב, והוא סיפר לי: "חיפשתי הרבה זמן בחור טוב לבת שלי, עיקר הדגש אצלי היה על יראת השמים של הבחור".

"והנה כאשר אישרת באוזני את נכונות הסיפור

סח רבי אהרון טויסיג שליט"א: לאבי זצ"ל היה מנהג מאוד מעניין. בתקופה שלנו, כשיש לכל אחד טלפון נייד, יתקשו להבין את עומק העניין. היום קל מאוד לשוחח אפילו עם מישהו שנמצא בקצה העולם.

אבל בתקופתו של אבי זצ"ל היו בכל שכונת בתי אונגריין שני טלפונים בלבד! שכונה שחיו בה יותר מארבע מאות משפחות ורק לשני אנשים היה טלפון בבייתם! הם נתנו לכל תושבי השכונה להשתמש בהם להתקשר מהם או לקבל שיחות אליהם. הבית שלהם היה הדואר של השכונה.

במשך שלושים ואחת שנים היה אבי זצ"ל מוסר שיעורים, והיה לו מנהג שבכל פעם שאחד ממשותפי השיעור היה מארס את בנו או את בתו, היה מכתת את רגליו, לוקח אוטובוס, נוסע לבית המחנות ואומר לו: "אין לך מושג איזה שידוך טוב עשיתם. אני מכיר באופן אישי את המחנות שלך, הוא מהמשתתפים הקבועים בשיעור שלי. יהודי בר אוריין. עדין בהליכותיו, אציל במידותיו".

לאבי לא היה רכב צמוד. הוא עשה את כל הדרך ברגל, באוטובוס, וזאת גם כשהגיע לגיל שהדבר היה כרוך במאמץ רב. פעמים רבות נשאל בביית: "מה העניין שבמנהגך זה? הרי מדובר כבר לאחר מעשה, השידוך כבר נגמר ומדוע אתה מוצא לנכון להמשיך ולקיימו גם כשהגיעו זמנים כאלו שהדבר כרוך אצלך בקושי רב?"

ובכל פעם שהשאלה היתה נשאלת, אבי זצ"ל היה עונה מחדש: "מילה טובה יכולה לבנות עולמות". אף פעם לא מאוחר מידי בשביל לומר מילה טובה!

כשהמחותן שומע מילים טובות על המחנות השני, כל ההכנות לחתונה נראות אחרת. הן נעשות ביתר שמחה. הקשר החיובי בין שתי המשפחות מתהדק, וזה משפיע גם על הקשר שבין החתן לכלה והופך לקשר של קיימא ביתר שאת וביתר עוז.

לפני מספר שנים, ביום המר והנמהר תשעה

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

איסור אכילת תולעים

בתורה נאמרו מספר איסורים לגבי שרצים ותולעים, אדם שאוכל שרץ המים כגון טפיל שעל בשר הדג, עובר בארבעה לאוין, האוכל שרץ האדמה כגון נמלה, תולעים בפירות וכו' עובר בחמשה לאוין, והאוכל שרץ העוף כגון יתוש זבוב וכו' עובר בששה לאוין. וכתב הפרי חדש (יו"ד סימן פ"ד): החמירה תורה בזה בהרבה לאוין ומלקיות להיות שהוא איסור מצוי מאוד בפירות וירקות וקטניות ברוב מיני מאכלות, ואי אפשר להיזהר מלהיכשל בהם אם לא בזריזות גדול, ולפיכך הוצרך הכתוב לזרז ביותר ולהרבות לאוין באיסור שרץ הארץ, ומעתה כל אדם יודרו בעצמו מלהיכשל באיסור זה וגם לדרוש ברבים חומר איסורו כי היכי דלפרשו מיניה, עכ"ל.

וכתוב בזוהר הקדוש (פ' שמיני) על הפסוק "כל עמל האדם לפיהו" - בגלל פיהו שלא שמרו וטימא את נפשו. וכן מובא בגמ' (יומא לא.) כתיב ונטמתם בס תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטממת לבו של האדם שנאמר (ויקרא יא) "אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בס", אל תקרי ונטמתם בס אלא ונטמתם בס - במאכלות אסורות, שע"י המאכלים שאינם כשרים אוטם לבו משמוע תורה.

ומכן נלמד את החשיבות הרבה בהזירות שאדם אוכל מאכלים לפקוח עין ולראות שאין תולעים וחרקים וכדומה על המאכלים, גם אם אין רגילות להיות שם חרקים כי הרבה פעמים אדם שמתבונן אף במותר רואה שמוצא איזה חרק או איזה דבר מה שעף באוויר והנה הוא במאכל, וכ"ש שאם מצוי בו תולעים וכו' חייב מן התורה בבדיקה ואם יש בו מיעוט חייב מדרבנן ואם מיעוט דמיעוט המצוי מעיקר הדין פטור וגם בזה יש להחמיר.

ויש פירות וירקות שהאדם צריך להתבונן ביותר כגון תמרים לפותחם לראות שאינו מתולע בפרט בתמרים יבשים חומים או שחורים שצריך לחצות אותם לשניים ויוציא את הגלעין ויבדוק היטב, אבל בתמר לח וטרי הם בחזקת נקיים ויש שאינם מצריכים אותם בבדיקה.

נבאר מקצת ירקות פירות ומזון איך וכיצד לנהוג בבדיקה טרם האכילה:

א. ירקות עלים כגון חסה, פטרוזיליה, סלרי, שמיר, כוסברה, נענע, בצל ירוק, עירית, טימין, בזיליקום, רוזמרין, רוקט, מרווה, תרד, פקצ'יו - יש להשתמש בירקות שמגודלים בפיקוח המומחה בנושא חרקים, כמובן יש לשטוף גם את המפוקחים במים, גם מטעמי חרקים שמצוי שמתים וכו' וגם מטעמי בריאות מחמת החומרים הכימיים ששמים בירקות.

ב. בשבעת המינים יש כמה מהפירות שיש לבדוקם היטב כגון תמרים כנ"ל. וכן יש לבדוק את הצימוקים מכל מיני חרקים ומעופפים ולכן יש לשטוף אותם טוב לפני האכילה כי הרבה פעמים יש יתושים וכו' שנמצאים על הצימוק עצמו וגם אם אדם קונה את הצימוקים בכשרות גבוהה הדין כנ"ל, כי בדרך כלל הכשרות באה על תרומות ומעשרות טבל ושביעית וכדומה, ולאו דווקא על הבדיקה מהחרקים, וזה מצוי מאד.

ג. תאנה רבתה עליה המחלוקת אם מותר באכילה או לא, וסיבת האוסרים היא כיון שהתולעים הם בדיוק כמו בשר הפרי וקשה מאוד להבחין בהם. ולכן יש פוסקים ובראשם כף החיים לר"י סופר שכתבו לאסור ולא לאכול תאנים כלל, אבל הרבה פוסקים כתבו להתיר ולאפשר לאכול את התאנים רק יבדקם במתינות וישוב הדעת לראות שאין שם תולעים כי הרי לא נתנה התורה למלאכי השרת אלא לבני אדם, אולם אם התאנים מיובשות ומיושנות כמו סחורה שעמדה הרבה זמן וכדומה אסורים באכילה.

ד. פרי המשמש גם כן מצוי בו לפעמים תולעים וניתן לבדוקו לאור המנורה שיחזיק את המשמש בידו לאור השמש או מנורה בביתו ויראה ע"י השקיפות במשמש אם יש תולעים או ביצים.

ה. גם פיצוחים צריכים בבדיקה, ומצינו בקשיו שלפעמים הוא נגוע ויש בתוכו תולעים וכו' ולכן צריך לפתוח את הקשיו ולבדוק בתוכו אם יש תולעים במיוחד אם הסחורה מיושנת ורואים סימני רקבון מעט מבחוץ.

ו. כל אדם יפקח עין וגם ילמד את בני ביתו בהזירות שהזהירה התורה מפני השרצים "קדושים תהיו" בכל המאכלים כולם, וכמו שנאמר אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים, וע"י שאדם שומר נפשו מכך אפילו גופו נעשה קדוש וטהור וזוכה להבין את התורה הקדושה.

חינוך ילדים טיפים ועצות בחינוך

חוצפה? לא בבית שלנו!

משפחת רוזן ישיבה לשולחן שבת. אבא בירך על החלות, ופתאום הבן הקטן, יואב בן שמונה, אמר בקול רם: "למה תמיד אתה מחליט? אני רוצה להיות המנהיג!" דבריו נאמרו בחוצפה, בלי כבוד, וכל בני הבית השתתקו. אבא עצר לרגע, חיך, והחליט לנצל את ההזדמנות לחינוך - לא להיעלב, אלא ללמד את יואב מהי דרך ארץ.

ביהדות, חוצפה נתפסת כתופעה טבעית אצל ילדים אך גם כאתגר חינוכי. חז"ל אמרו: "דרך ארץ קדמה לתורה" - כלומר, לפני לימוד התורה עצמה, יש להקנות ערכים של כבוד, נימוס ויחס נכון לזולת. ילד שמדבר בחוצפה אינו רק פוגע בהורה, אלא גם מחמיץ הזדמנות ללמוד כיצד להתנהל בכבוד בעולם.

עם זאת, חשוב לזכור שחוצפה בילדות יכולה להיות גם ביטוי לסקרנות, רצון לעצמאות או בדיקת גבולות. תפקיד ההורה הוא להבחין בין חוצפה שמטרתה לפגוע לבין חוצפה שנובעת מרצון לגדול ולהיות עצמאי.

למה ילדים מראים חוצפה?

- בדיקת גבולות - הילד רוצה לראות עד כמה ההורה עומד על שלו.
 - רצון לעצמאות - הילד מבקש להרגיש גדול ובעל דעה.
 - חיקוי חברים או דמויות - הילד שומע ביטויים חצופים ומאמץ אותם.
 - צורך בתשומת לב - לפעמים החוצפה היא קריאה לעזרה או לקשה.
- דרכי התמודדות חינוכיות - תגובה רגועה ולא פוגענית
- ההורה צריך להישאר רגוע. כעס מידי עלול להחריף את החוצפה. במקום זאת, אפשר לומר: "בני, בבית יהודי מדברים בכבוד".
1. הסבר ערכי - להסביר לילד שחוצפה פוגעת בכבוד ההורים, והכבוד להורים הוא מצווה מן התורה: "כבד את אביך ואת אמך" (שמות כ', י"ב).
 2. דוגמה אישית - ההורים צריכים להראות לילד כיצד הם עצמם מדברים בכבוד זה לזה. הילד לומד מהדוגמה הרבה יותר מאשר מהטפה.
 3. קביעת גבולות ברורים - חשוב שהילד יבין שיש מילים או טון דיבור שאינם מקובלים. עקביות יוצרת ביטחון ומונעת בלבול.
 4. חיזוק חיובי - לשבח את הילד כשהוא מדבר בכבוד: "כל הכבוד שביקשת יפה, זה מראה על דרך ארץ".
 5. סיפור מהמקורות - לספר לילד על דמויות מהתורה שהקפידו על כבוד - למשל, יוסף הצדיק שכיבד את אביו יעקב גם במצבים קשים.

ערכים שמוטמעים דרך ההתמודדות עם חוצפה

- דרך ארץ - לדבר בנימוס ובכבוד.
- כיבוד הורים - מצוה יסודית שמעצבת את האישיות.
- אחריות אישית - הילד לומד לשלוט בדיבורו ובמעשיו.
- עצמאות מאוזנת - הילד מבין שאפשר להביע דעה בלי לפגוע.

הסיפור של יואב מלמד שחוצפה היא אתגר אך גם הזדמנות. במקום לראות בה רק בעיה, ההורה יכול להפוך אותה לשיעור חשוב בחיים: ללמד את הילד מהי דרך ארץ, מהו כיבוד הורים, ואיך אפשר להביע רצון או דעה בצורה מכבדת.

בסופו של דבר, המטרה אינה רק למנוע מילים חצופות - אלא לגדל ילד שמבין שכבוד הוא יסוד החיים היהודיים, ושבאמצעותו אפשר לבנות משפחה וחברה בריאה.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

הסתכלות נכונה על העולם

הינם קשים ומרים פי כמה וכמה לאין שיעור מייסורי עולם הזה, שכן ייסורי עולם הבא ניתנים ללא בחירה, וללא אפשרות תיקון ותשובה.

ואילו מעט ייסורים בעולם הזה שמקבלם האדם באמונה מוכנים לו לאין סוף ייסורים מהעולם הבא וכמו שיבואר להלן באריכות, ובזה תחי נפש הקורא ביסוריו.

על כן הצדיקים לא התלוננו על יסוריהם בעולם הזה, ולא די שלא התלוננו, אלא אף קיבלום באהבה ובחיבה.

משל למה הדבר דומה? אדם שחייבוהו בקנס של מאה אלף דינרים, והתנו עימו, שבאם יפרע חובו תוך שבוע ימים, יפחיתו לו מהקנס, ועל כל מאה דינרים ישלם דינר אחד בלבד... כלומר שאם יתאמץ לפרוע חובו בזה השבוע ישלם "אלף" דינרים בלבד מתוך "מאה אלף"...

הלוא אם מעט שכל באותו אדם, ירוץ כל השבוע להשיג אלף דינרים. ילווה מידידים וממכרים, ימשכן את ביתו, ויעשה הכול בשביל להשיג את האלף דינרים.

כך ראו הצדיקים את הייסורים, חשו פירעון חובותיהם בייסורי עולם הזה, ולכן אף התענגו עליהם, בהיותם מאמינים באמונה שלמה, שייסורים אלו המה חסדי ה' השופעים עליהם יותר מכל הטובות שבעולם, שכן בכל ייסורים קטנים שמתייסרים המה בהם כאן בעולם הזה, פורעים חובות אדירים מחשבון עונשי עולם הבא, היש חסדי ה' וטובותיו יותר מכך?!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

חולה פנה לרופא והתלונן על כאבים התוקפים אותו מדי פעם בראשו, הרופא הפנהו לצילומים מיוחדים, ואכן התוצאות היו נוראות, המחלה... הרופא "הרחמן" העדיף שלא להודיע לחולה על כך, על אף שבהחלט בטיפול בעוד מועד היה ניתן למגר את המחלה, בינתיים המחלה התפשטה עד שאי אפשר היה לעוצרה.

וכשנשאל הרופא, מדוע לא הודיע את התוצאות לחולה על מנת לגשת לטיפול בעוד מועד? השיב לא חפצתי לדאאתו ולצערו לאותו חולה... היש רופא אכזר יותר מזה? היש טיפס יותר מרופא זה?!

נתבונן, וכי חשוד קודשא בריך הוא לעשות כן לבניו אהוביו עמו ונחלתו שבראם בשביל להיטיב להם בעולם הבא, ולענגם שם לנצח.

הלוא אם לא "טיפל" בנו הבורא כאן בעולם הזה במחלות נפשיותנו החוליים ומנוגעים מעונותינו, אם ירחם עלינו ויתעלם מחטאתנו. הלוא נשלם על כך מחיר יקר בעולם הבא.

וכאן הנמשל הוא פי כמה מהמשל. שכן במשל החולה איבד את חייו מתוצאות המחלה. כאן, אם לא יטופל האדם בעולם הזה בנגעי עונותיו, ובמחלת נפשו מגיעולי חטאתיו יפסיד פי כמה וכמה מצער שהיה מצטער בעולם הזה, שכן צער קטן בעולם הזה מנכה לאדם צער נורא פי כמה מהעולם הבא, וכמו שיבואר בזה להלן.

היתכן, שופט כל הארץ, בצדק וביושר, אל אמונה ואין עול, שלא יעיר את אוזן בניו אהוביו על מחדליהם? היתכן שלא יעשה פעולה שתצילם מפורענות וייסורי עולם הבא הקשים עשרת מונים מייסורי עולם הזה, שכן כמו ששכר עולם הבא הוא לאין שיעור מעונגי עולם הזה, כן ייסורי עולם הבא

תרמו עכשיו

והיו שותפים לפעילות הענפה של מוסדות "אור דוד" בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כל הערכים האנושיים הקדושים
בביתנו צריכים להישמר
ועל כן אנחנו יזמו
ויבאנו יסודות גדולים
בשטחיות ובכוחניות
(מתוך 603 חה"ע ג' אלף ג' אלף א' ליהודים)

מזוזה
מהודדת
של
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

בתרומה של 12*150

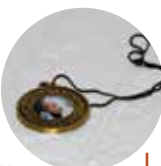
טלית גדולה
עם רקמה
של
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

בתרומה של 12*180

טלית גדולה
עם עטרה
של
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

בתרומה של 12*360

מטבע של
שמירה
קמיע בצורת מטבע עם
טריטול לשמירה במיוחד מתאונות דרכים

בתרומה של 12*36

בקבוק יין בברכה
לאחר לימוד האידרא מפי
הרה"ג דניאל זר שליט"א
בציון של התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

בתרומה של 12*52

ספר תהילים
יוקרתי מאויר
עם ציורים מרהיבים פזורים
נשימה של מלכות וקסם.

בתרומה של 12*77

ספר תהילים
יוקרתי מעורר
עם פירוט יסוד מלכות
ניתן ב-2' שבועים חום, ורוד וקדם.

בתרומה של 12*104